



Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 1055. Quid & quotplex negotatio & negotium, & qualiter prohibita
Clericis sacerdotalibus & religiosis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

T I T U L U S L.

Ne Clerici vel monachi sacerularibus negotiis se
immisceant.

*Quæst. 1055. quid & quotuplex sit ne-
gotiatio & negotium, & qualiter
prohibita Clericis sacerularibus &
religiosis?*

1. **R**esp. ad primum: negotiatio duplex est, una minus propriè talis, quando res empta & per industriam vel artem mutata meliore reddita venditut lucrificiendi causâ, ut dum ex lana confecti panni, ex hordeo cocta cerevisia, ex ferro confecti enes, boves macri laginati dicto fine venduntur. Alia magis propriè dicta, dum res vel merces v. g. vinum, frumentum, panni emuntur, vel alio titulo oneroso acquiruntur, & non immutatae, carius venduntur, quæ negotiatio etiam mercatura dicitur. Molin. de iust. tr. 2. d. 44. q. num. 2. Pith. b. t. n. 1. Negotium, quod est actio quadam seu functio, officium, ministerium, aliud est Ecclesiasticum, aliud sacerolare, idque vel minus strictè vel propriè tale. Prius ex Abb. ad b. t. dicitur, quidquid sacerulum, id est mundum & carnem seu carnalem & inordinatam concupiscentiam dictamini rationis minimè conformem lapit. cuiusmodi plura recensentur c. 1. b. t. & ad quæ respiciunt illa Apostoli ad Rom. c. 2. nolite conformari huius saeculo. quæque præcipue quidem Clericis, laicis tamen etiam vitanda. Negotia verò propriè sacerularia laicis licita, de quibus in sequentibus b. t. capitibus agitur, illa sunt, quæ reipublicæ statum sacerarem & politicum concernunt.

2. Resp. ad secundum: imprimis negotiacionem strictè acceptam seu merè lucrativem interdictam Clericis ac præsertim religiosis constat ex c. consequens c. negotiatorum, c. fornicari, dist. 88. & c. ult. de vita & honest. clerice. ac ita docent. Molin. tr. 2. de iust. d. 342. n. 1. conel. 1. Less. l. 2. de iust. c. 21. n. 4. Pith. b. t. n. 2. cum communi ut ait Theologorum & Canonistarum ex ea ratione, quod dedebeat eos terrenis lucris inhibare. quodque vi ordinationis & professionis specialiter obligatis ad conversationem cum deo, cultumque ei exhibendum obeundaque divina mysteria, à quibus vel maximè avocant infinita distractiones, sollicitudines, pericula quoque continua peccandi, quibus negotiations obnoxia. Hac quoque prohibitione comprehenditur illa negotiacionis species, dum Clerici & religiosi conducunt aliena prædia & fundos, non quidem ad sui suorumque sustentationem, quando ad eam non sufficiunt fructus ex propriis fundis collecti; sed lucri causa. c. pervenit. 21. q. 3. c. secundum b. t. Abb. ibidem. num. 2. & Fagn. n. 11. Castr. tr. 16. d. 4. p. 13. §. 3. n. 4. Wiesn. b. t. n. 9. Pith. n. 6. ob easdem rationes. Actus tamen istiusmodi negotiacionis invalidi non sunt, eti peccaminosi Molin. Less. Pith. LL. cit. Excusantur quoque à peccato saltē gravi, qui semel iterumve negotiati sunt, quia negotiator seu mercator non dicitur, nisi à frequentatis actibus. Ugolin. de off. Episc. c. 13. §. 15. n. 3. Barbos in cit. c. secundum b. t. n. 2. Pith. b. t. n. 3. Item excusantur à peccato saltē gravi à pluribus AA. qui negotiacionem propriè tales exercent per alios totam industriam præstantes. v. g. tra-

dendo pecunias laico vel societatem incedo cum uno vel pluribus, qui soli negotientur, tum quia cessat ratio prohibitionis; dum negotiatio per alium exercita non ita distrahit animum, neque peccata, quæ commitit ille, per quam sit negotiatio, imputantur clericis, solum pecuniam ad negotiationem licitam subministranti. ita arg. Clem. I. de vita & honest. cler. Molin. l. c. num. 13. Less. l. c. num. 8. in fine. Laym. l. 3. tr. 4. c. 17. §. ult. num. 90. in fine. Item excusantur ab omni peccato, qui ex necessitate negotiantur, nimis dum alio medio se sustentare nequeunt. gl. in cit. c. secundum. v. causâ luceri. Abb. ibidem. num. 1. Nav. l. 3. conf. 3. num. 2. Pith. b. t. num. 2. & alii, qui tamen cum D. Thom. 2. 2. q. 187. n. 3. notant pro necessitate propulsanda prius recurendum ad laborem manuum (intellige, si status & conditio necessitatem patientis permittat) quam ad negotiationem.

3. Dein prohibita quoque clericis est negotiatio illa minus propriè talis, dum nimis res causa lucri empta, & immutatae carius venduntur propter cit. textus pro priore parte; quia proxime accedit ad negotiationem strictè talem, & adhuc dederet statum corum. ita Molin. l. c. num. 6. & seq. Laym. l. c. Pith. n. 4. Wiesn. n. 7. Dixi: *Incri causâempta*: siquidem proprietum fundorum & beneficiorum suorum fructus, eti lucri causâ immutatos vendere carius possunt, asque eo, quod negotiari dicuntur, Molin. Pith. LL. cit. Barb. de posest. Episc. alleg. 13. à n. 10. Castr. l. c. num. 16. quos citat & sequitur Wiesn. n. 8. Idem est, dum res aliquas ad artificium aliquod exercendum necessarias, perque illud immutandas sint, non sordide metu lucrandi studio, sed ad victum querendum, otium yitandum, eleemosynas dandas; uti olim faciebant monachi, texendo retis, corbes, storeas, & Apostolus ipse exercendo atem sceno factoriam Actor. 18. ita cum D. Thom. l. c. Molin. l. c. n. 16. & 17. Less. l. c. num. 5. Laym. Pith. Wiesn. LL. cit. cum hujusmodi rerum emptarum, per immutationem reddituarum cariorum pretium, non tam prioris emptionis, quam naturæ eique accedenis industria sit fructus.

4. Pati modo negotia sacerularia, eti negotiacionis rationem non habeant, sintque laici leica, clericis, & vel maxime religiosis sunt interdicta propter easdem contra negotiacionem adductas rationes. Verum quia de eorum prohibitione plorima dicta in genere ad tit. 1. hujus lib. 3. de iis solum, quæ ibi præterita, in particulari tractabimus quæstionibus seq. unde sit

Quæst. 1056. an clericis & religiosis prohibatum sit Tabellionis & notarii officium.

1. **R**esp. clericis in sacris constitutis, dum habent competens beneficium, severè sub beneficii subtractione, appellatione remota, prohibetur officium tabellionis per c. sicut l. c. b. t. religiosis verò arg. c. ut offic. §. verum. de heret. in b. tum ex ratione generali; quia nimis officium est saceriale publicum; rum quia est officium vile; cum tabellio vocetur servus publicus. c. 2. de usur.